

taktorgan mellem markedsdannelserne, ført en yderst tilbagetrukken tilværelse.

Spørgsmålet om WEUs fremtidige rolle er endnu ganske uafklaret. Der er for tiden ingen holddepunkter for, at de Seks ønsker at supplere og udvide deres samarbejde ad denne vej.

Der er således ikke i øjeblikket holddepunkter for at antage, at en britisk tilslutning til de Seks i sig selv vil betyde en aktivering af WEU.

Spørgsmål 3:

Har regeringen under de foreløbige forhandlinger med Fællesskabet forbeholdt sig sin stilling over for et eventuelt videregående politisk — herunder udenrigspolitisk og militærpolitisk — samarbejde inden for Fællesskabet? Hvilke forpligtelser og rettigheder kan Danmark i givet fald forventes at få, såfremt vi også bliver omfattet af et sådant videregående politisk samarbejde?

Svar:

Under de foreløbige forhandlinger med Fællesskabet har regeringen i overensstemmelse med udenrigsministerens udtalelse i folketinget den 3. august 1961 i generelle vendinger udtalt sin interesse for og ønske om at deltage i det politiske samarbejde inden for Fællesskabet, som forudsættes i Bonndeclarationen. Vedrørende de forhandlinger, som i efterårets løb har været ført mellem de seks lande om den nærmere udformning af det i Bonndeclarationen indeholdte, henvises til svaret ad spørgsmål 1. Det vil heraf fremgå, at Danmark i tilfælde af medlemskab af den union, som ifølge de foreliggende planer tænkes oprettet, kun vil blive bundet af eventuelle beslutninger, som det har stemt for. I øvrigt befinder drøftelserne om formerne for det politiske samarbejde sig endnu på et forberedende stadium. Disse drøftelser har fundet sted på grundlag af tanken om et nært samarbejde mellem selvstændige regeringer jævnsides med Det økonomiske Fællesskabs gennemførelse og forskelligt fra dette bl. a. derved, at der kræves beslutning fra samtlige deltagerlande ikke blot om samarbejdets oprettelse og statutterne, men også om hver enkelt beslutning.

Spørgsmål 4:

Der ønskes en redegørelse for de bestemmelser i Romtraktaten, der især vækker betænkelighed i de alliancefri og neutrale stater, herunder bl. a. handelspolitikken (artiklerne 110-116) og den ubegrænsede varighed (artikel 240). Hvorledes vurderer regeringen de pågældende bestemmelser?

Svar:

Den 15. december 1961 indgav de alliancefri og neutrale stater Sverige, Schweiz og Østrig ansøgning om associering med Fællesskabet. En oversættelse til svensk af den skrivelse, hvori Sveriges ansøgning er indeholdt, vedlægges.

De bestemmelser i Fællesmarkedstraktaten, som har vakt betænkelighed ud fra hensynet til neutralitetspolitikken i de alliancefri og neutrale lande, fremgår af følgende passus i den svenske regerings-erklæring af 25. oktober 1961:

„Den möjlighet som står öppen för Sverige är alltså association med den ekonomiske gemenskapen enligt Romfördragets artikel 238. Som bl. a. professor Hallstein framhållit i sitt nyssnämnda uttalande inför gemenskapens församling kan i dyligt fall ett lands anslutning till gemenskapen anpassas efter dess särskilda omständigheter. Det bör alltså vara möjligt att här utverka de undantag som vår neutralitetspolitik kräver. Det gäller för oss att bibehålla våra möjligheter att själva sluta handelsavtal med länder utanför den förenade marknaden. Försörjningen under krigstid med vitala produkter, däribland inte minst livsmedel, måste säkerställas. Vi måste bibehålla handlingsfrihet vid krig för att uppfylla vad en neutral stat då har att iakttaga. Vi måste vidare ha rätt att uppsäga associationsavtalet. Och slutligen finns det en gräns för våra möjligheter att överlämna beslutanderätt till en förenad marknads institutioner.

Schweiz och Österrike har här problem liknande våra. Det har därför varit naturligt att med dem jämföra vår syn på dessa frågor. Efter överläggningar på tjänstemannaplanet i Wien och Genève har ett ministermöte ägt rum i Wien för några dagar sedan. Det kunne därvid